

Cuvioasa Maică Parascheva de la Iași

Sunt bine cunoscute poruncile lui Ștefan cel Mare ca poporul să postească negru înainte de lupte cu turcii. Și în basmele românești întâlnim aluzii la zilele de post. Pe lângă Miercuri, în mod special ziua de Vineri era povățuitoare prin puterea dată de post și rugăciune și capătă prin personificare rolul unei bătrâne înțelepte care ajută pe fata moșului, pe Harap Alb și pe alți eroi să-și împlinească vocația. Sfânta Vineri cu nevoița ce o presupune devine cu atât mai înrădăcinată în spiritul românesc cu cât își găsește exponentul într-o sfântă cu același nume: Sfânta Parascheva. Prof. Ioan Chirilă explică asocierea Sfintei Parascheva cu Sfânta Vineri prin traducerea grecescului "paraskevi" care înseamnă "vineri".

Dar în spatele zilei de vineri mai este ceva asemănător care întărește asocierea cu sfânta. Este caracterul de nevoiță al zilei perceput în rândul credincioșilor. La fel și Sfânta era cunoscută ca ascetă și simbolistica zilei i se potrivește.

Această Sfântă s-a născut în secolul al X-lea la Epivata, un oraș de țarm, azi stațiune turistică la doar 50 de km de Istanbul. A avut parte de o familie înstărită, cu părinți credincioși, dar care o mai certau din teamă de a nu exagera cu milostenia. Este menționat un episod în care a făcut schimb de haine cu o fată săracă. Aceasta se întâmpla pe când avea doar 10 ani, ca urmare a îndemnului Mântuitorului auzit în biserică: "Oricine voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie" (Marcu 8:34). Un frate al ei, după ce a învățat carte, s-a călugărit sub numele de Eftimie; a fost ales episcop în localitatea Madite pentru dragostea față de cele sfinte și pentru cultura sa deosebită. Părinții i-au murit de tânără și împărțind ca și fratele ei averea a plecat la mănăstiri (Constantinopol, Heraclea, Ierusalim). S-a călugărit în cele din urmă într-o mănăstire de maici pe valea Iordanului unde va duce o viață aspră, contrară celei dușă în anii copilăriei. După doar câțiva ani de nevoiță intensă va primi înștiințare în vis să se întoarcă la locurile părintești. Acolo a trecut la cele veșnice, fiind în vârstă de doar 25 de ani. Probabil transfigurată de nevoiță nu a fost recunoscută de cei de acolo și după ce a murit (pe

14 octombrie) a fost înmormântată pe țarm simplu, ca o săracă fără de familie. Se spune că un marinar a murit pe o corabie și trupul i-a fost aruncat în mare. Valurile l-au adus la țarm, iar un sihastru care trăia acolo l-a îngropat după rânduiala creștinească. Săpând deci o groapă, "aflară trupul Prea Cuvioasei Parascheva neputred și plin de mireasmă". Cu toate acestea, au pus alături de ea și trupul corăbierului. Dar, în noaptea următoare, doi creștini au avut același vis despre Sfântă și așa trupul ei plăcut mirositor a fost scos spre cinstire. Ca urmare a mai multor minuni a fost considerată ca și grabnic ajutătoare.

Sfintele ei moaște sunt cinstite de 350 de ani la Iași, devenind protectoarea Moldovei și a României alături de Sfântul Dimitrie Basarabov.

Există tradiția ca la praznicul Sfintei Cuvioase Parascheva să se aducă spre închinare Sfintele moaște ale unui alt Sfânt.

Anul acesta s-a adus la Iași de la Mănăstirea Neamț racla Sfântului Paisie Velickovski, de la a cărui naștere se împlinesc 300 de ani, un alt motiv fiind și faptul că anul 2022 a fost declarat ca anul omagial al rugăciunii, precum și anul comemorativ al Sfinților isihăști Simeon

Sf. Parascheva și Sf. Paisie spre închinare la Iași, în această lună

Noul Teolog, Grigorie Palama și Paisie de la Neamț. Sfântul Paisie de la Neamț a trăit în secolul al XVIII-lea și este unul dintre marii nevoitori și înnoitori ai monahismului românesc și ortodox în general, prin redescoperirea scrierilor patristice și traducerea și publicarea Filocaliei.

Sfântul Paisie este prăznuit pe 15 noiembrie. Vom prezenta mai pe larg viața sa în numărul viitor.

Cu ale lor Sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase miluiește-ne și ne mântuiește pe noi!

++++++

Parohia Ortodoxă Română Sf. Nicolae, Offenbach

Backstrasse 16, 63069 Offenbach am Main, Mobil: +49 174 160 5808, E-Mail: rok103@aol.com

Hramul Parohiei din Friedberg

”Iată acum ce este bun și ce este frumos, decât numai a locui frații împreună!” (Psalm 132:1)

Sâmbătă, 15 oct.,
Parohia Ortodoxă
Română din
Friedberg și-a
sărbătorit hramul
principal - Maica
Cuvioasă Parascheva. Părintele Paroh Victoraș

Pârloagă împreună cu un sobor de preoți a săvârșit Sfântul Maslu, de care s-a bucurat și folosit și o mulțime de oaspeți veniți din parohiile învecinate. La final a avut loc o agapă, gospodinele parohiei din Friedberg bucurându-ne cu mulțime de bucate alese, pentru care le mulțumim din suflet.

Ce sunt Tainele Bisericii?

Sfintele Taine sunt lucrări văzute, instituite de Mântuitorul Hristos și încredințate Sfintei Sale Biserici, prin care se împărtășește celor care le primesc harul nevăzut al Sfântului Duh, scopul lor fiind mântuirea și sfințirea credincioșilor.

Câte Taine există?

Există șapte Sfinte Taine. Ele sunt mijloace de împărtășire a harului și sunt necesare oricărui creștin pentru mântuire.

Care sunt cele 7 Taine ale Bisericii?

Cele 7 Taine ale Bisericii sunt:

1. Botezul
2. Mirungerea
3. Sfânta Euharistie (Împărtășania)
4. Pocăința (Mărturisirea sau Spovedania)
5. Taina Preoției
6. Taina Nunții
7. Taina Sfântului Maslu

Taina Sfântului Maslu

Taina Sfântului Maslu este slujba prin care Biserica se roagă pentru cei bolnavi, dăruindu-le harul tămăduirii, al iertării păcatelor prin ungerea cu untdelemn sfințit însoțită de rugăciunea preoților (Pr. Prof. Dr. Dumitru Stăniloae, „Dogmatică”, vol III).

Cauzele deprimării și descurajării oamenilor de multe ori sunt bolile, iar acestea nu pot fi învinse numai cu mijloace omenești și mai mult decât atât, unele boli nu sunt altceva decât o consecință a propriilor noastre păcate. Dumnezeu își manifestă iubirea și mila Sa față de cei suferinzi prin Taina Sfântului Maslu, de aceea în toate rugăciunile slujbei se invocă mila lui Dumnezeu, iar Dumnezeu este în aceste rugăciuni Doctorul Cel plin de milă.

Denumirea de maslu este de origine slavă: „maslo” care înseamnă „untdelemn”.

Epistola Sfântului Apostol Iacob este cea care atestă originea practică a Tainei Sfântului

Maslu, atunci când Apostolul vorbește de vindecarea celor bolnavi prin „rugăciunea credinței”: „De este cineva bolnav să cheme preoții Bisericii și să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn în numele Domnului. Și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și-l va ridica pe el Domnul, iar de va fi făcut păcate se vor ierta lui” (Iac.5, 15). Înțelegem prin aceste cuvinte că vindecarea bolnavului constă în credința sa în Dumnezeu, unită cu rugăciunea preoților și chiar faptul că bolnavul cheamă preoții să se roage pentru el implică credința lui în lucrarea lui Dumnezeu, „Doctorul sufletelor și al trupurilor”, prin aceasta făcând-o lucrare a Harului lui Dumnezeu cu scopul de a-l vindeca (sufletește și trupește) și întări pe om.

”Stăpâne, Hristoase milostive, miluiește și tămăduiește pe robii Tăi.” (stih de la slujba Sf. Maslu)